

Ársskeið fyri lærarar og studentar í føroyskum máli og bókmentum

Á Fróðskaparsetri Føroya verður frá 1. september 1967 til 31. mai 1968 ársskeið fyri lærarar og studentar í føroyskum máli og føroyskum bókmentum. Høvudsálaggreinirnar vera: føroyskt (mállera og málsøga) og føroyskar bókmentir (kvæði, tættir og nýføroyskur skaldskapur). Hjúgreinirnar verða: íslenskt, gomul skrift, bókasavnskunnleiki, gomul føroysk búseting og gamalt føroyskt arbeiðsliv.

Undirvíst verður 2 tímar hvønn seinnapart uttan leygardag. Undantikinir eru allir vanligir skúlafridagar.

Lærarar, sum, hóast teir taka lut í skeiðinum, fáa undirvíst við skúlan, har teir eru settir, fáa tímatalið lækkað 12 tímar um vikuna niður í 20 tímar. Aðrir lærarar fáa tímatalið lækkað 4 tímar afturat niður í 16 tímar um vikuna og sleppa at undirvísa við kommunuskúlarnar í Havn hetta árið. Hesir nevndu tímar koma at vera fyrri middag. Hóast tímatalið verður lækkað, verður lønin óskerd.

Luttakarar kunnu, um teir vilja, eisini søkja um at bugga í búrumunum á seturshúsum.

Teir, ið ætla at taka lut í skeiðinum, verða skrivliga at boða Fróðskaparsetri Føroya frá fyrri 20. mai 1967.

FRÓÐSKAPARSETUR FØROYA

Haldið Sosialin!

Max Catto:

FEIGDARFUGLAR

(Framhald)

Gosholið hevði ongar eykadyr, ið latast upp, so snart tú rorur við ter, sum tá ið eldur er í kykmyndarhóll. Tað var long óslott sloka, ein sýðki í fjallinum, hari roykurin samlaðist, líkasum renna samlar vatnið. Sólín var enn ikki komin so høgt á himmalin, at hon náddi skugginum niðri á botni, men ljósripan frá í neðra var dekan og myrkareyð. Tað var helst einki at ivast í, skógurin mundi vera í loga.

Mest sum fyrri at arga okkum kom eitt lítið æl. Men náttúrunar seinkaða slökkjulið gav ikki mikla vón. Fjallaslokan tók at treingjast so við og. Tær grýtutu síðirnar stóðu reystrar upprá. Hesar eykadyr vóru bert sprunga í bergsðuni, og kanska ter bert vóru fella, ið kundu beina fyrri øllum.

Charlie kom aftur til okkara og slotaði upp í loft; illa heitin helt hann fyrri: »Tað er eldur í harniðrie.

»Tað er næstan all astaðnis, eldur í, segði faðir Doonan.

»Jamen, vit skuldu helst sloppið okkum undan eldinum. Her er ikki nógva staðnis at fara.»

»Tað verður, segði faðir Doonan, og helt fram við tí fróma sjálváliti, ið eg so ofta var fúkandi av: »Útvegir eru til, at vit kunnu renna undan, um neyðugt skuldi verðið.

»Etlandi helt hann, at tær maktir vóru í himmalinum, ið fóru at ansa eftir tí. Charlie var

meira ivingasamur, trúarlíga sæð. Hann ypti óksl í iva: »Tað dugi eg ikki reiðiliga at siggja. Heldur verða vit innibyrð her.

»Lat okkum bara halda fram, segði faðir Doonan, »tað gerst einki annað.»

»Ikki tað?« mælti Marcel. »Vit kundu farið hagar, vit komu frá»

»Nú er ovseint. Eg trúgvi, at vit skulu halda fram, segði faðir Doonan.

»Á, segði Marcel hart og speiandi, »Tygum trúgva, at vit skulu halda fram? So eru tað ikki harrabod?« Hann stardi at prestinum í mótmæli. »Eg eri fransmaður. Eg trúgvi uppá fólkareðið. Eg haldi vit skulu atkvøða um hetta.»

Uppskotið var ikki so burtur av leið í mínum oyrum.

»Tygum nýtast ikki at vera so illur á meg, segði faðir Doonan.

»Hvussu mangar atkvøður hava tygum í hesum felagskapi?«

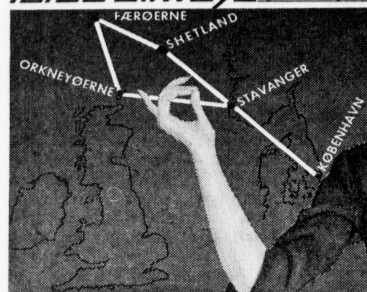
»Allar atkvøður einglanna, segði faðir Doonan skemtandi. »Kunnu tygum for fanan ongantið tala í álvara, maður,« røpti Marcel útlúgvður. »Her er talan um liv ella deyð.

»Ja, men táid talan er um liv ella deyð, er júst nytta í atkvøð um einglanna.»

»Hesin maður er einoygdur, sálarliga. Sig honum okkur, segði Marcel.

Charlie ypti óksl, so knappliga reddur. »Kanska vit ganga

faroe airways

HUGSA TYGUM UM AT FERDAST
TOSIÐ FYRST VIÐ

faroe airways

SÖRVÁGUR TLF. 103

Føroya Lívstrygging

Tórshavn

Hjá føroyska lívstryggingarstovninum kann verða tryggað øll slag av lívstryggingum, rentutryggingum og eftirlónartryggingum.

Vendið tygum antin til skrivstovuna á Kongabrunni, telefon 1090 ella til umboðsmannin John Sivertsen, Hoyviksvegur 24, telefon 3414.

Føroya Lívstrygging

okkum beint í óføri. Eldur er í harniðrie.

»Vit eru komnir um so mangar meinbogar, segði faðir Doonan. Lat okkum hava to, lat okkum taka vandarnar sum teir koma. Vit náa ikki at venda við aftur, skonnartin biðar okkum til sólarris ímorgin.

»Vit skuldu eisini haft okkurt at sagt her.

»Tit hava longu sagt tað. Lat okkum so fara»

Men nú vildi Marcel ikki gevast við sínum. »Vit fara at atkvøða. Hann hugdi at Charlie.

Charlie suffaði við: »Eg atkvøði fyrri at venda við»

»So eru vit tveir í parti, segði Marcel.

Fyrirbókuvinnan hevði seg nærri uppundir faðir Doonan; so vóru tey eisini tvey í tí partinum. So gløddu øll at mær, men eg valdi at vera vingluskolturn og segði: »Slepp mær frá at blanda meg uppi. Fram og aftur, tað er eins vónleyst.

»Nú hugdu tey at Harry Froisher. (Eingin hugsaði um at spyrja tær tveir sjúkrasysturarnar). Men Froisher gjørdi øll bilin, ikki minst meg.

Hann hugdi smoykin yvir á faðir Doonan og segði uttan at ivast: »Eg fari við honum.

Prestur ljósnaði so í andliti, at tað var sum neonlampa var tendra inni í honum.

»Við honum?« spurdi Marcel og blunkaði í iva.

»Eg havi atkvøtt.

»Men er...»

»Tú segði teg trúgva uppá fólkareðið. Hvat ætlar tú nú — gera valið til einkis?«

Marcel risti við hövðinum líkasum fyrri at hugsa klárari. Hann stardi at Charlie í villa-

reiði; svertingurin sendi honum forborgið eygnabrá, men segði sum líkasælur: »Triggjar móti tveimum. Tygum vunnur.

Og fólkareði tók við, vit tvarraðu framá.

Eg fataði hetta ikki. Var Harry Froisher so óvantað komin til ódagar við vinir sínar? Ella var hann farin í part við presti, av tí at hann ímóti sínum vilja var farin at trúgva uppá hann?

Fyrirbókuvinnan kom undir liðina á mær og tesk aði: »Hvat er hetta fyrri nakað? Ein veit ongantið, hvat ið hesir skelmar kunnu finna uppá næstu ferð!«

»Teir gera tað, sum teir halda gagnar teimum best, segði eg.

»Er tað tygum ikki møgult at siggja nakað gott í øðrum menniskjum?«

»Ha, segði eg háandi, »tygum skuldu heldur vist mær eitt gott fyrirbókni — og farið inn í kjarrið við Marcellin.

Hon oysti beinanvegin av men kortini svaraði hon: »Eg eri farin at hava álit á teimum.»

»Tygum munnu vita, hvat ið tygum skulu gera.»

»Faðir Doonan hevur rætt í, at vit øll eru blendingur av góðum og illum.

»Mest av illum, tá ið til skal takast og livið er í váða.»

»Tygum eru so súrur sum eitt grønt súrepli. Royn onkundið at vera eitt sindur av einum menniskjavin.

»Hví ikki tað?«

»Tað eru einglar hansara, segði Marcel so speiskur. »Vita tit ikki tað? Hann hevur beinleidis samband við himmalin og nú hevur hann sent boð eftir einum litlum mirakli. Ikki so ógvísligt, ikki sum tað hjá Eliasi, men nógott til...»

(Framhald)

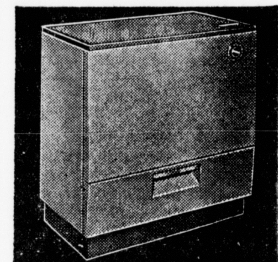
Keypið

frá teimum, sum liva í

SOSIALINUM!

HESS-O-DAN

den
varme-
rigtige
oliekamin

- dejlig nem varme
- god økonomi
- indbygget tank...

Pf. Valdemar Lützen
Tórshavn — tlf. 1020